

Uvodnik urednika

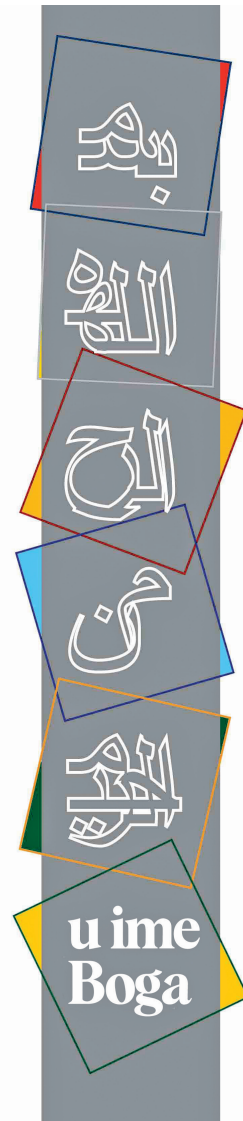
Amar Imamović

Trideset i četvrti broj *Žive baštine* otvaramo radom koji razmatra odnose filozofije i religije prije pojave islama, a u kojem autor John Walbridge nudi kratak prikaz dva glavna pristupa ovom pitanju. U jednom pristupu pitanje religije potpuno je ostavljano po strani, a u drugom pristupu postoje jasne veze s mističnim kultovima, koji su postajali sve popularniji u grčkom svijetu.

S pojavom objavljene religije, filozofi su bili, sve dok su mogli, posljednji intelektualno značajni branioci drevnog paganizma, pružajući pagansko obrazovanje sve dok u šestom stoljeću njihove škole nisu bile zatvorene, a nastavnici protjerani.

Sead Alić potpisuje rad “Riječ i neizrecivo” u kojem razmatra neka od osnovnih pitanja čovjeka koji stoji pred Bogom zagledan u Njegov Apsolut. Svoj ogled i ovu misao autor razlaže kroz pet poglavlja od kojih svako prati pet namaskih vremena, dakle cio dan, jednu zaokruženu cjelinu, možemo reći i čovjekov ovosvjetski vijek. Između ostalog, autor u ovom radu izlaže kritici neka ustaljena teološka poimanja. Jedno od njih jeste poimanje Boga kakvim ga se predstavlja u teologiji, pritom propitujući čovjekove mogućnosti spoznaje Boga, to jest mogućnosti čovjekove misli koja je u poređenju s Apsolutnim Bogom ograničena. Također, dok promišlja o ljubavi u odnosu čovjeka i Boga, autor kritizira teološki stav o tome da se svijeta trebamo odreći i da ljubiti treba samo Boga. Ako Boga izbacite iz svijeta, ako ga prognate u svete hramove, svete knjige, svete rečenice – onda ste i svijet prepustili bezbožnim dušama kojima cilj eventualno može biti posjedovanje, zaključuje Alić.

U sljedećem radu tri autora, Željko Kaluđerović s Filozofskog fakulteta Univerzitet u Novom Sadu, Orhan Jašić s Filozofskog fakulteta Univerzitet u Tuzli i Zorica Kaluđerović Mijartović s Filozofskog fakulteta Nacionalnog i kapodistrijskog univerziteta u Atini, istražuju Herodotov doprinos shvatanju pravde kod Helena, koji se, po njima, može valorizirati u dvije ravni. Najprije, to je terminološka inovativnost nastala pojavljivanjem izraza *dikaiošyne* i osobenom upotrebom *dike* u formulacijama jurističkog tipa. Iz drugog ugla gledano, u četiri različite knjige *Historije* spominju se svi bitni modaliteti pravde, tj. ona se nagovještava kao tzv.

kosmička, zakonska i kao individualna pravda. O kojem god od navedenih modusa da je riječ, razmatranje pravde kod “oca historije” u vezi je s utvrđivanjem njenih bivstvenih karakteristika, ekvivalencije i korelativnosti.

Četvrti rad započinje seriju tekstova o tesavvujskoj poeziji, otvarajući time temu ovog broja *Žive baštine*. Vedad Kasumović u radu naslovljenim “Tesavvujska misao u poeziji šejha Abdurrahmana Sirrije” upoznaje nas sa Sirri-babom, jednim on najutjecajnijih bosanskih sufija, odnosno s njegovim učenjem o Bogu. Praksa prijašnjih šejhova bila je da svoja učenja razotkrivaju kroz poeziju. Stoga autor kroz analizu tesavvujske poezije šejha Abdurrahmana Sirrije predočava njegovo učenje o Božijim Imenima Veličanstva, svojstvima Ljepote i Imenu Savršenstva.

U radu “Poezija i ilahije šejha Sadeddina Sirrije”, Hamza Halitović vodi nas do Skoplja i upoznaje nas sa Šejh Sadeddinom Sirrijem, jednim od najznačajnijih sufijjskih učitelja s Balkana na početku dvadesetog stoljeća. Živio je u Skoplju gdje je upravljao rifajjskom tekijom od koje je načinio svojevrzni intelektualni centar u tom periodu. Sirrija je bio obrazovan u islamskim naukama i u klasičnoj osmanskoj književnosti. Svoja djela objavljivao je u osmanskim časopisima koji su izlazili u Skoplju. Među njima su njegova poetska i prozna djela. Halitovićev tekst posvećen je poetskim djelima šejha Sadeddina Sirrije i podijeljen je u dva dijela. Prvi dio posvećen je Sirrijevim ilahijama, dok je drugi dio posvećen njegovim pjesmama, među kojima su gazeli, tahmisi i mesnevijske.

Nakon šejha iz Bosne i šejha iz Skoplja, Merjem Kasumović, Vedad Kasumović i Dženan Hasić u radu “Azizi Mahmud Hudaji – turski pjesnik i mutesavvif” ovaj put upoznaju nas s jednim šejhom iz Turske. Šejh Hudaji bio je plodan pisac, autor je dvadeset i šest djela, od toga devetnaest na arapskom, a sedam na turskom jeziku. Pisao je didaktičku, sufijjsku poeziju na jasnom, narodnom turskom jeziku u lirskom stilu i time se uvrstio u plejadu tesavvujskih pjesnika narodne književnosti. Poeziju je pisao u slogovnom i kvantitativnom metru. Ponekad je napuštao rimu i metar radi smisla i značenja koje je želio iskazati.

Nezaobilazna tema, kada je riječ o Ibn Arebiji, jeste to kako su on i njegovo djelo osporavani odnosno prihvaćani. Općenito gledajući, postoje oni koji prihvataju i potvrđuju Šejhovu veličinu, oni koji ga optužuju za zabludu i nevjerstvo te oni koji u vezi s njim ne iznose mišljenje. U radu “Fetve kojima se brani Ibn Arebi” autor Abdurrezzak Tek razmatra fetve koje je izdala prva grupa, njih dvanaest, protiv onih koji su Ibn Arebija optuživali za zabludu i bogohuljenje.

U radu “Reinterpretacija prijevoda *Pendname* hafiza Mehmed-ef. Mulahalilovića Hulusija” Mubina Moker želi predstaviti autentični prijevod *Pendname* hafiza Mehmed-ef. Mulahalilovića Hulusija, zabilježen u “Rokovniku” koji se danas čuva u Biblioteci Bošnjačkog instituta u Sarajevu. Na samom početku autorica se prvo kratko osvrće na iznimno značajnu ulogu *Pendname* – koja se pripisuje Šejhu Attaru Nišaburiju – u kulturnoj povijesti Bosne. Glavni dio rada pokazuje razlike, na semantičkoj i stilskoj ravni, između Hulusijevog prijevoda *Pendname*, koji je zabilježen u poetskoj formi, i proznog prijevoda koji je objavio Izdavački centar Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini, El-Kalem, 1990. godine.

Posebno zadovoljstvo nam je da od ovog broja počinjemo objavljivati dijelova *Mesnevi* Džalaluddina Rumija prema prijevodu i komentaru šejha Ahmeda Nuruddina Mešića a u prepjevu Izeta Zikjri Pajevića. Ovaj put to su početnih tristo i trideset stihova *Mesnevi*.

Ovaj broj časopisa zatvaramo poetskim kutkom ciklusom sufijske poezije od četrnaest pjesama pod skupnim naslovom *Džezba* autora Srđana Sekulića.

Amar Imamović

Svi radovi časopisa *Živa baština* dostupni su na zvaničnoj stranici Fondacije "Baština duhovnosti". Radi što boljeg uvida i korištenja svih do sada objavljenih radova, priredili smo više tematskih pretraživača, koji umnogome olakšavaju rad istraživaču. Osim općeg pretraživača u koji se upisuje željeni pojam, postoje i već priređene pretrage po autoru, kategorijama, brojevima časopisa i ključnim riječima. Također, prilikom otvaranja bilo kojeg rada, stranica automatski nudi srodne radove, koji bi mogli zanimati istraživača.

Živa baština

Časopis za filozofiju i gnozu

Glavni i odgovorni urednik Amar Imamović

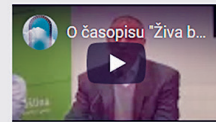
Uredništvo Amina Šiljak-Jesenković, Ababs Ali, Ahmed Vaezi, Elvir Musić, Kijan Korjenić, Mensur Valjevac, Mubina Moker, Sead Šemsović, Sedad Dizdarević

[Politika časopisa | About a journal "Living Heritage" and publisher](#)

Časopis se nalazi u bazi podataka CEEOL

Časopis se nalazi u Registru domaćih publikacija Univerziteta u Tuzli koji se smatraju relevantnim za izbor u naučno-nastavna zvanja na Univerzitetu u Tuzli

O časopisu "Živa baština"

akademik Rešid Hafizović, dr.
Elvir Musić, dr. Mubina Moker

Q Pretraga ...

Autori

Kategorije

Brojevi časopisa

Ključne riječi